

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:

Dr. ION I. MOȚA

DIRECTOR VREMELNIC:

Prof. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA” (Moța) BUCUREȘTI., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este: Proprietatea familiei moștenitoare alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an, 60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an.

Prețul acestui număr: **5 lei**

Florile — dalbe...

Deschizându-ne ușa în sara de Crăciun și lăsând ca, de-odată cu ei, să năvălească în casă frigul și aerul curat de-afară, veselii colindători cu „Florile dalbe”... fac să se reverse și în sufletele noastre un rează credința, ca o mângâiere de sus. Trecând pe la noi „Florile-dalbe”, ele par că ne-au umplut casa de miros dulce de albe flori și sufletul de mulțumire și nădejde de mai bine în anul care vine.

De ani de zile, colindă în casa noastră a Legionarilor, — a fost tot tristă, starea noastră sufletească fiind apăsată de neluarea în samă a credinței și a faptei noastre legionare.

De data aceasta Florile-dalbe ne găsesc ca pe împăratul din poveste, căruia un ochiu îi plânge, celalalt îi râde... Un ochiu al nostru plânge, căci privind în jur de noi, vedem casa noastră orfană de trei neprețuiți frați și camarazi ai noștri, doi, căzuți cu fața spre Cer, în Spania, al treilea, chiar magul călăuzitor al lor și al nostru, plecat și el pe drumul acelora, în cer...

Dar în vreme ce acest ochiu își picură neîncetat, și va picura acum și pururea, lacrima sa asupra frunților lor, — ochiul celalalt, râde mulțumit văzând cum coboară din cer, sprijiniți pe aripi de îngeri, Izbânda Legiunii și își rotește zborul peste tot pământul românesc.

La nașterea lui Isus, roiu de îngeri s'au coborât din cer cântând naștere nouă lumii...

Așa simțim noi că se pogoară azi peste Țara noastră dragă, roiu de îngeri, vestindu-i, prin cântarea lor, naștere nouă... E nașterea nouă a sufletului românesc, învălit în mântuitoarea credință creștină... Și pe măsură ce această renaștere se desfășoară, mai luminată și spre Dumnezeu înălțată este spre cer fața și inima neamului, și mai plină de dor de viață lui Dzeu închinată. Și pe unde trece valul renașterii, pe care și noi, cu toate puterile noastre îl slujim, — rod bogat pe urma lui răsare.

„Florile dalbe” ne vin de data asta, mai dalbe ca altădată. Pentru ce Domnului mulțumind, cetitorilor noștri urare creștinească trimitem, ca:

**Nașterea lui Hrisos,
Să le fie de folos.**

ȘCOLI DE INFRĂȚIRE

sunt numite *Restaurantele legionare*

Gazeta populară „Lumea și Țara” dela Cluj, vorbind despre Restaurantele legionare înființate de conducerea partidului „Totul pentru Țară”, — le numește „Școală de înfrățire românească”. Iacă ce scrie despre ele:

„Di Corneliu Z. Codreanu, Căpitanul legionarilor, a avut inspirația de a înfățișa la sediul legionarilor din București un restaurant.

Un restaurant oarecare nu e lucru mare, căci sunt cu mii. Restaurantul legionar însă este o înfrățire de mare preț pentru următoarele cuvinte:

1. Fiindcă în acest restaurant se înfățișează românii de toate gradele, începând dela smeritul lucrător sălahor și până la profesorul universitar. Cel ce se înfățișează așa fel aci, au prilejul de a se cunoaște

cât mai bine și în același vreme de a se iubi.

2. Fiindcă prin înființarea acestui restaurant li se dă prilejul tuturor românilor sărbîți de Iidovime, de a se putea hrăni într'un local românesc cinstit, unde nu se înșală și unde prețurile sunt cât se poate de scăzute.

Restaurantul legionar este un fel de școală de înfrățire pentru toți românii și în aceeași vreme o școală în care se învață buna cuviință și buna purtare legionară.

Și la Siliștra! Legionarii au pășit și în Dobrogea. Tocmai la Siliștra s'a sfințit la 12 Dec. un MARE MAGAZIN LEGIONAR. 300 de călăreți au primit pe Căpitan și însoțitorii săi. Stujba de sfințire. Vorbiri înțelepte. Bucurie mare la Români. Raport în numărul viitor.

SE DESCHID GURILE... LEGIONARI, — ALTE SEMNE BUNE

De ani de zile »marii« bărbați politici ai partidelor, nici nu voiau să audă de »Garda de Fer«, mai apoi de partidul »Totul pentru Țară«. Când li-se pomenea de el, strâmbau din nas, și trimiteau numai jandarmii și poliția să stee de vorbă cu oamenii aceia. Credeau că omoară mișcarea, prin »înalta« lor tăcere.

Dar fiindcă Dzeu a spus că: »Pogorâ-voiu de pe scaune pe cei înalți și ridică-voiu pe cei zmeriți«, iaca vedem sub ochii noștri petrecându-se acest lucru, cu »Cenușotca« de până ieri, »Legiunea«.

Cu 2 săptămâni înainte de alegeri, s'a început, și de atunci de nimic nu se vorbește așa de mult în toată țara, ca de Legiune, de Căpitan, de Garda de Fer!.. Unii fac spume la gură vorbind de acest partid nou și de Căpitanul lui, d. Corneliu Codreanu. Aceștia-s cei cari îl pizmuesc, mai pe față sau mai pe ascuns, și nu știu cum ar face lumea să nu fie așa de tare cu ochii asupra acestui partid și să nu-i mai pândescă așa de mult vorbele și hotărârile. Alții, văzând că nu mai au încotro, că trebuie să înă samă de puternica mișcare, își arată părerile asupra ei, dar tot după vechiul tipic, plini de trufie și luând Legiunea foarte de sus. Or fi luând-o ei »de sus«, dar iată se văd siliți a vorbi de ea! Intre aceștia e Președintele (luat foarte puțin în serios) al Partidului liberal d. Dinu Brătianu, un »bărbat« care a fost ținut de inșiși frații săi, cei adevărați bărbați de stat, Ionel Brătianu și Vintilă, ținut ca închis într'o Bancă și în Consiliile unor Intreprinderi bănoase. Căci au băgat aceia de samă, că fratele mai mic, e de fapt prea mic pentru politică. Murind însă aceia prea de vreme și pe neașteptate, nepregătitul lor frate mic, s'a cerut, și partidul, din amintire pentru cei doi, l'a primit să le fie »Președinte«, dar mai mult un președinte »de onoare« decât de fapt.

În vremea din urmă, d. Dinu Președintele, a dat repeșite probe despre aceea, că nu prea știe șede în scaunul acela cu însemnat trecut, căci de câte ori s'a ridicat din el să grăiască lumii, a călcat rău. Nainte cu vre-o lună a rostit o vorbire »politică« în numele partidului, și ne a fost jale de marele partid liberal de pe vremuri, cum îl scufundă președintele său de azi, vorbind aproape ca Madgearu, ca Dr. Lupu și ca toți rățăcișii noștri politici.

A luat în brațe pe Jidani, ca ori-ce lunian, și s'a dat la plecaciuni față de toți streinii, de și-se făcea rău.

Iar zilele trecute, s'a simțit îndemnat a grăi despre partidul »Totul pentru Țară« și de conducătorul lui, d. Corneliu Codreanu. Dar într'un chip așa de nesperios, încât nici nu face să-i cercetezi mai amănunțit spusele și să le combați. Di Corneliu Codreanu, i-a răspuns prin zece cuvinte: »Partidul d-voastră s'a purtat necoresct și barbar cu tot rândul nostru de cameni (generația noastră). Astăzi, când ne înbiași un temei de stat de vorbă, noi — nu mai putem vorbi... — Iar ziarul »Buna-Vestire«, îl ia pe d. Brătianu în primire foarte bine și drept.

Tot mai încrunțat se repede la d. Codreanu, d. Istrate Micescu, — despre a cărui dreptate și bună credință, scriem la alt loc. Și încă căjiva năcăjiți că

n'au fost poftiți și puși în fruntea mesei legionare, acum când aceea e mare și se tot întinde, și trezește lăcomii, — mai azvăr! cu câte-o piatră în Codreanu. Ba vedem că însuși guvernul, întreg!, e în plin și mare războiu cu d. Titulescu, fostul »mare« ministru și diplomat, — tot pentru Legiune. Se descompăr unii pe alții, că: tu, b a tu, ești vinovat din volnicia din 1933 când a fost desființată »Garda de fier«. Azi văd și ei ce pas politic greșit și respingător prin volnicia lui, a fost acea lovitură brutală dată din spate unei grupări de suflete bune și drepte românești, — și fiecare ar vrea să descarce dela sine ponosul acestui fapt.

De aceea e curat război între d. Titulescu și grupul de Miniștri, foști colegi ai lui în acele zile.

Scurt și bine: Legiunea nu mai e Cenușotca neluată în samă de mai nainte!

Azi — s'au deschis gurile cele ce erau înclătate sau erau batjocoritoare față de ea! Stau cu Legiunea de vorba, ca cu un partid peste care nu se mai poate trece!

Și acest fapt varsă o lumină plină asupra viitorului Legiunii. Azi unii din »înalții« de ieri, mai vorbesc de sus cu ea.

Ca mâne acești inchiștii a fi ei »superiori«, — vor fi nevoiți să constate, că Legiunea s'a urcat mai presus de ei și de partidele lor, — și vor fi siliți a vorbi așa, cum se va potrivi vremii: ca — dela mai mic la mai mare, dela mai slab la mai tare!..

MOȚA și MARIN

Ca altădată Banul Mărăcine,
S'au dus departe 'n depărtat Apus,
Să sprijine credința în Iisus
Lovită de turbatele jivine.

Dar nu s'au mai întors precum s'au dus!
Ci, cu bravură și mărire divine:
Ei s'au jertfit — ca și Iisus pe sine —
Să-și țină țara 'ntreagă fruntea sus.

Ei s'au urcat cu mult mai sus de soare
Și ne trimis lumini biruitoare,
Ce neamu 'ntreg din moarte înviază.

Din înălțimele amețitoare
Ei, ca arhanghelul din cer, veghează
La Căpitan și armia-i vitează.

Gheorghe Vraclu

Șeful autului Tudor Vladimirescu, Răpida-Bacău

Adunările legionare din naintea alegerilor

In aceste 3 săptămâni înainte de alegeri, las de n'a răsunat țara de alergări de mașini și de vorbiri strigate din toate plămânile de către trimișii partidelor politice, — pentru ca să „lumineze” poporul spre a-și alege deputați cât mai aducați de noroc pentru el.

Și aleasă precum vedeți... Parcă puteau fi și mai buni.

Adunările populare erau mai mult strânsuri de oameni duși de gândul: hai să vedem „aștia” ce mai spun, ce mai făgăduiesc și mai ales ce mai „dau”... Că mulți făgăduiau un car de noroc, și ca arvună dădeau un ciocan de fuică.

Adunările cele aievea frumoase, erau ale Legiunii. Aci era rânduială de mirat de frumoasă. Legionarii păreau peste tot locul o armată ce-și cunoaște căprarii, sergenții și căpitani, și îi urmează, nu de frică, ci din îndemnul inimii, ascultându-i până într'un fir de păr.

ADUNAREA DELA SUCEAVA

Printre celelalte multe adunări legionare din țară, s'a ținut la 9 Dec. una la SUCEAVA (Bucovina). Se pregătise ră legionarii să curgă de pe toate văile în companii și batalioane, să iacă la Suceava o adunare ca ne-alta! Stăpânirea locală, meșteră punătoare de pledeci, a pus pe acea zi împărțirea cărților de alegători în toate comunele ținutului, până departe. Și așa lumea, care dorea să meargă la Suceava, a fost în mare parte împledecată. Totuși adunarea a fost destul de bine cercetată. Peste 1500 de legionarii stăteau senini în fața tribunetului, în coloane puse lâng'olaltă, iar în jur de ei, încă pe aștepta simpatizanți și popor dornic de a auzi un cuvânt bun.

Când Părintele Prof. I. Moța, însoțit de Prof. I. Codreanu și de comandanții legionarii locali, a ajuns la intrarea câmpului de sport pe care s'a ținut adunarea, — a fost întâmpinat de un frumos țaran bătrân, în brațe cu un colac căl o roțiță de plug și un bulgăr de sare, îmblîndu-l prin asta „pâne și sare” ca unul oaspe cu drag așteptat și bine venit. Părintele mulțumind a spus: Să împlinescă Dumnezeu toate gândurile și dorințele voastre bune și curate, pe care le-ați împlinit în împletiturile acestui colac de grâu curat..

Adunarea a decurs apoi în aceeași ordine legionară: Rugăciune, jurământ, apoi Comandanții județean a salutat pe Păr. Moța și i-a dat cu-

vântul. Păr. Moța și-a arătat credința sa despre poporul românesc al acestui ținut cu mare nume și mare trecut, și despre mândria lui Legionarii. Ii socotea printre cel dintâi în Țară, care n'au nevoie de „cărje”, adică de aceea, ca să vie cineva să-l sprijine de subsuori pentru a merge spre ținut lor. A venit numai pentru a și îmbogăți idealismul din comuna de aici. Cum Suceveni au fost printre cel dintâi care au sărit la lupta „de dreapta” când aceasta a răsărit pe pământul Țării, — în asigură că pe drumul cel bun se găsec și la izbândă, la frumoasă biruință, vor ajunge.

A mai vorbit, plin de inimă Șeful de plasă, apoi cântării legionare întrețesute. Pe larg a grăit dl Prof. Ion Z Codreanu, pilduind luminător și spulberând multe neadevăruri pe care le aruncă în calea dreptei judecări, agerii partidelor politice.

Incă o cântare frumoasă, — și Păr. Moța a încheiat Adunarea, arătând legionarilor, că au cuvinte a fi mândri de izbândă care au atins prin fructele lor. Azi ei pot spune că conduc țara! Căci o țară nu se conduce numai prin oamenii așezați în felurile scaune de regătoare, de sus până jos, ci prin duhul de care se însușește lucrarea acelor de regătoare. Și azi sărgăm cu plăcere de samă, că aproape toate partidele politice și însuși guvernul, se întrec între ele, a lua puncte din programul luminat al Legiunii și a cerca să meargă pe căile lui... Ceea ce înseamnă că, dacă și partide și guvern se întorc spre drumurile de lumină ale Legiunii, — Legiunea le îndreaptă și conduce și al lor gând! Ea cârmuește, deocamdată cu sufletul ei mare și atregător, — iar ca mâne, va conduce și de fapt! — Cere de la Dumnezeu binecuvântarea sa asupra Legiunii și a celor ce o urmează cu credință și încheie adunarea, între cântări însușite de biruință!

— La fel au fost adunări sportive de credință legionară, la Cluj, prin Zarand (Jud. Hunedoare), prin Bihor, prin Bănat, pe la Făgăraș, Brașov, Moldova, Basarabia, — în toate țara.

Și aceste adunări cu ordinea lor pilduitoare, au sporit mult prejudeca Legiunii în mil și mil de inimă care n'o cunoșteau, iar acum o iubesc!

Pentru noi legionarii, pregătirea acestor alegeri, a fost o ȘCOALĂ. Am învățat a cunoaște și mai bine pe oamenii partidelor, cu moravurile lor... Mulți au jucat adevărate halipururi, deși era milă de ei. Suntem fericiți a spune că legionarii au fost și în aceste alegeri: serioși, cinștiți, în grai și în purtări.

TOAMNĂ

Nu mai sunt flori pe câmpie,
Și nici draga ciocârlie
Nu mai e la noi în țară,
Că-i urât și ploauă-afară...

Vrăbii zgribură de frig. —
Prin câmpia vestejită
Lâng'un fir de pipirig
Greerul cântă: „cru, cru”,
Primăvară când mai vii?..

Mihailaș.

Domnul Titulescu dă la iveală lucruri neștiute

Dar i-a venit îndată și răspunsul dela cei descoperiți. — Se bat în capete „căpeteniile” politice. — Titulescu de-o parte, liberalii de alta.

La noi toată lumea așa știa, — căci așa răspândiseră vestea inșiși liberalii cari erau la guvern și ca atari se credea că știu ce vorbesc, — că d. Titulescu, fost Ministru de Externe în 1933, a fost acela, care a chiar silit pe Duca să dea cunoscuta lovitură „Gărzii de Fer”, desființându o și prigonind peste ani înainte pe cei ce fuseseră în acele zile membri ai „Gărzii de fier”. Ni-se spunea chiar, că Duca s'ar fi codit a o face, — dar Titulescu nu i-a dat răgaz, căci dsa, având să meargă în Franța, trebuia să și ducă cu sine hotărârea guvernului, că a desființat „Garda de Fer”, — ca să se liniștească poruncitorii dela Paris în politica noastră...

Și știind grozăviile ce s'au iăcut atunci cu „gardisti”, că au fost restăți în 2 rânduri zeci de mii de oameni nevinovați, și li-s'au făcut pagube și neplăceri revoltătoare, încât unii din ei, neputându-și stăpâni clocotul de răsvrătire, s'au dedat la fapte dureroase și de nimenea dorite, — negreșit că Legionarii de azi, printre cari sunt mulți gardisti, n'au uitat pe schingiitorii lor de atunci, și e firesc să nu vree nici să mai audă de numele lor! Și de-aceea acum, când d. Titulescu se întoarse în Țară, legionarii îl vestiră: Nu te-am uitat! Ne vei întâlni în fața ta! Vom cerca să-ți plătim, macar pe cât vom putea, loviturile haïne ce ne-ai dat, de le simțim și azi! — Era firesc să vorbească așa, căci Legionarii nu-s trestie ce se pleacă la orice suflare de vânt, și în minte și pe binefăcătorii, dar și pe vrășmașii lor!

D. Titulescu, aflând că numărul foștilor „gardisti” a sporit grozav pe toate văile și dealurile și pe tot cuprinsul țării, și mai ales băgând de seamă că și tinerimea Universitară, e aproape toată legionară sau „gardisă” (cum i-se

zicea pe atunci), — și-a dat sama, că are în fața sa un val de inimi și de suflete hotărâte, peste cari nu e bine să treci ușor.

De aceea cel dintâi lucru ce-l făcu după întoarcere, fu: să dea o mare înștiințare către Țară, dar mai ales către tinerimea cea atât de numeroasă și la sate, arătându-i adevărul asupra desființării „Gărzii de Fer”. O spune pe față: Nu pot lăsa asupra mea toată ura ce mă întâmpină și mă apasă, pentru desființarea „Gărzii de Fer”. Dsa, printr'un articol mare tipărit în „Universul” de luni 13 Dec. strigă peste toată țara:

— Nu-s eu vinovatul! LIBERALII au primit puterea luându și ca cel dintâi legământ: desființarea, chiar zdrobirea cu ori ce preț și cu ori ce mijloace, a „Gărzii de Fier”!

Spune că-i drept că Duca l'a rugat și pe dsa, să propună la locul mai înalt, această desființare, dar a răspuns că: dsa are lucru cu politica din afară și nu se mestecă în cea din lăuntru. Dar, de-o fi întrebă, va răspunde așa cum îi va cere întâiul ministru, Duca... Și dă să înțelegem, că a și fost întrebă, și așa și-a arătat părerea, cum i-o ceruse Duca. Doar că gândul și hotărârea nu a pornit dela dânsul. Asta o dovedește arătând ce scria „Viitorul”, foaia guvernului liberal, cu luni de zile înainte, că Garda trebuie sfărâmată, ca „primejdioasă”. Cum am plecat însă din țară, spune d. Titulescu, — toată vina și toată ura pentru desființarea „Gărzii”, a fost aruncată (de liberali) cu amândouă mâinile în cărca mea...

Hai să-l credem pe dl Titulescu, dar înțelegem ceva mai mult decât o fi dorind dsa prin tragerea țolului de pe politica și puterea liberalilor.

Reese din descoperirile dsa'e (până la desmințire),

că liberalii au hotărât lovitura prin care o credeau că-i vor da moare „Gărzii” (pentru ca prin asta să se pună bine colo pe la Paris, ca să fie ajutați a ajunge la putere). E destul de urit că numai prin astfel de „măsuri” zdrobitoare de frați, se poate, uneori (cum a fost atunci) ajunge la stăpânire în Țară la noi.

Celilor care nu s'adeste mai adânc, rămânând după cetirea articolului dlui Titulescu, cu părerea, că dsa ar fi azi spălat în fața tineretului și a Legiunii. — Dar noi nu vedem nici după această spovedanie, așa frumos, cum dsa se crede. Adevărul e, că: era Ministru cu mare greutate în guve nul care a dat cu pumnul în cap Gărzii de Fier, și acolo era și pumnul d-sale, — căci și dsa a iscălit hotărârea și a plecat cu ea în buzunar de-a arătat o atot-hotărâtorilor de-a Paris.

Că liberalii i-au pus d-sale în cărcă toată vina, — așa se pare că au făcut-o pe nedrept, și faptul zguduie foarte mult încrederea ce lumea poate s'o pună pe cuvântul liberalilor.

Din scrisoarea dlui Titulescu liberalii ies urși, — dar nici dsa nu iese spălat.

MAI NOU!

A doua zi dl Grigore Duca (fratele răposatului I. G. Duca) a tipărit o scrisoare prin ziare, arătând că spusele dlui Titulescu nu-s adevărate! Guvernul de atunci (în cap cu I. G. Duca) după multe chibzuirii a hotărât să nu desființeze Garda! Dar Titulescu, dela care a pornit gândul desființării, amenințat cu demisia (plecarea din guvern), de nu se desființează Garda! Așadar tot e așa cum știam noi!

Istrate, Istrate, --- pe ce drum ai apucat!

Lucrul s'a limpezit. De Istrate Micescu, de care am vorbit cu multă cruțare și atunci când dânsul vorbea necruțător și vădit pătimăș despre Legiunea noastră și al ei Căpitan, — a luat-o razna... Și-a pierdut orice cumpănă.

La o adunare politică din sala „Arta” ținută în 12 Dec. vorbind lumii, a atacat cât a putut Legiunea și pe credincioșii ei, spunând și el, decanul Baroului Avocaților Români din București, că legionarii-voluntari cari s'au dus și au luptat în Spania, — nu mai sunt Români! Și au pierdut dreptul la cetățenia ro-

mână prin aceea că s'au dus acolo, luptând și unii murind, în lupta pentru Creștinism și Latinitate!

Așadar dnii Clime, Totu, Cantacuzino, păr. Dumitrescu, Bănică Dobre, — nu mai sunt Români, nu mai sunt ai noștri! Strașnicul Decan, mare naționalist, îi scoate dintre Români, chiar răposății Moța și Marin sunt numai niște „străini”, îngroași acolo de-o parte la marginea Bucureștilor...

Acum să vedeți, bunii cetători, de unde această iră:

Acest domn avocat mult lăudat, ar fi do it să ajungă un „Mareșal” în mișcarea națională de dreapta. Și aștepta să fie chemat, pofit și instalat cu oară în tronul răvnit.

Cineva, nainte cu vreo 4 săptămâni, a scris într-o foaie, că dl Istrate Micescu s'a înscris în partidul național-creștin al dlor Goga-Cuza. A doua zi dl Micescu a desmășit. Spunea: Eu prețuesc toate grupările de dreapta și numă pot perde într'una.

Și a mai stat așa, nehotărît, așteptând ceva...

Ce aștepta? A spus'o d-sa însuși diu advocat l-gio nar Tr. Cotigă:

„Am așteptat să mă invite Corneliu și pe mine să candidiez pe listele Legiunii”.

Și cum Căpitanul nu s'a gândit la acest lucru, — iată-l ieșind împotriva Legiunii și a Căpitanului, așa cum îl arătarăm în numărul trecut.

Iar acum dă cu pietri și în ce are Legiunea mai scump: în bravii ei luptători din Spania, — pe cari nu-i mai recunoaște de Români!

Vezi, Căpitane, ce ne făcuși? De ce l'ai pofit la masa Legiunii, pînându-l în capul mesei, — că rămăneai bărbat însemnat și tu, și stele pe care legionarii voluntari foști în Spania. Cum ne vedea de frumoși pe toți d. Decan l trate Micescu, și ce urăți ne vede azi...

Ne e nouă greu și rușine a mai tâlcui aceasă purtare a unui cărturar român, așa sus pas, și care poate să se coboare atât de jos.

Istrate, Istrate, cum te prefaci Herostrate!

Istețimi electorale

Istețimi cari dau pe față alto însușiri la cei „isteți”, decât pe cari le-ar dori ei!

În luptele noastre pentru alegerile de deputați și senatori, partidele politice se folosesc urale față de altele de mijloace de „luptă”, cari nu prea l fac obrazul frumos. Fiecare partid se în trece cu celalalt în a se „păcăli” prin fel și fel de vești și povești date despre celalalt, prin cari „potrivnicul” să fie scoș din inima alegătorilor și acea inimă să vie spre el. Spun unii despre alții căte'n lună și'n soare, lucruri în cari nici grăitorii nu cred.

Sunt, firește, și oameni serioși, cari vorbesc adevăruri cercetate de ei și dovedite de viață, în socoteala partidului potrivit. Aceștia sunt oamenii cari se prețuesc pe sine înșiși și tin la sfințenia cuvântului lor, pe care să-l poată susținea ca adevărat și după alegeri. Dar marea mulțime de alegători nu prea e în stare a alege adevăruri e spuse de acești oameni de omenie, de scoriturile încornorate ale gurilor goale, ale păcălicilor.

Guvernul — tot mai tare

Dar mai tare ca toți în „păcăleli”, e guvernul. El nu încurcă partidele potrivnice numai prin „postolii” săi cari merg mai mulți decât ai tuturor partidelor prin sate, (liindcă „le dă mâna” a chelui mai avan de-ăt celelalte partide), dar le pune ace-

lora și pedeci la cari acelea nici nu s au gândit și pe cari singur el, guvernul, fiind la putere, le poate pune în băte.

Vom arăta aci câteva, pe cari le văzurăm în aceste alegeri:

Problema Nr. 1

A început'o cu satorirea listelor de alegeri. În fiecare an listele celor cu drept de alegători, se întregesc în Decembrie, scriindu se în ele și rândul nou de tineri cari au împlinit în cursul anului vârsta de 21 de ani. Aceștia trebuiesc luați și ei în lista anului viitor. Dar cu o cale, cercelând lista, vor fi ștersi aceia, cari peste an au murit sau s'au mutat din comună, sau cărora nu li-se mai știe adresa. Măsura asta guvernul zilei a folosit'o foarte „bine” pentru sine. Și-a pus oamenii să caute în liste pe cei bănuși a nu i fi credincioși și dacă cumva nu mai locuiesc în strada (ulița) în care sunt scriși în listă, ci s mutați de acolo, să-i ștergă, ca pe unii despre cari nu se știe dacă mai sunt pe cuprinsul comunei sau a Judecătoriei de care tin.

Ce-a fost la București? Aci jumătate din locuitori, cei ce nu și au casele lor, se mută ba la Sfântu-George, ba la Sfântu-Dimitru, așa că e foarte mare numărul celor pe cari anul

viitor nu-i mai găsește în strada și la numărul casei unde erau mai nainte. Aci ochii „isteți” ai oamenilor stăpânirii, au purecat bine bine listele, după uliți și cu oameni cunoscători ai vecinilor lor. Și dacă cel mutat era de-al guvernului, îndată era scrisă în listă locuința lui cea nouă, iar de era „legionar” sau măcar bănuț legionar sau simpatizant. — Iade!! Și au șters așa din liste în cuprinsul fiecărei Judecătorii, câte 3000—4000 și 5000 de alegători aproape numai legionari! În felul acesta la cele 8 Judecătorii de ocol din București, au „ras” legiunea de 30—40 000 de voturi!

Prin alte orașe din țară, la fel. Prin sate mai puțin, că acolo oame ii nu se mută din casă'n casă în tot anul.

Da, a aceste „raderi” nu se făceau, Legiunea avea pe țară cu 150—200.000 de voturi mai mult, adică ar fi avut cu vreo 10 de putați mai mulți.

Problema Nr. 2

Pentru ca Legiunea să nu prindă prea tare, i-a pregăt it pedeci de multe feluri, pentru ca trimșii ei să nu se poată vedea cu alegătorii deloc sau numai prea puțin. În acest scop:

deși legea poruncește că „afișele” (tipăriturile de reclamă, de chemare către alegători), nu se cenzurează, guvernul a dat voce de regătorilor județene, a se pune peste lege și a cerceta afișele, spunând că numai acelea s pot lipi pe pereți și împărți în popor, cari au fost văzute de Prefectură și aflate că pot merge.

Legea mai spune că afișele electorale, nu e iertat n'mănuș să le rupă de pe pereți, unde au fost lipite. Poliția are chiar să păzască să nu se facă acest lucru (pentru a încungiuja încăerările ce se pot isca între cei ce le rup și cei a căror sunt afișele). Totuși în unele locuri, ca de pildă la Orăștie, și, sigur, și pe aiurea, poliția a dus pe 5—6 legionari cari au fost văzuți lipind afișe legionare, la Poliție, și a luat cu ei „Procese verbale”, spunându le că-i va da în judecată, pentru că au lipit afișe legionare. Iar afișele lor au fost rupte de pe pereți chiar de poliști.

Un asfel de legionar ne-a întrebat dacă se poate ca ei să fie dați în judecată pentru acest lucru? I-s'a spus: N'avea nici o grijă! Să nu i dai d-ta pe ei în judecată pentru că au rupt afișele, călcând prin asta hotărârile legii! Așava și fi: Poliștii prinși asupra faptului, vor fi dați în judecată de legionari. Dar până una-alta, lumea ce venea în oraș, — nu

putea celi vre-un afiș legionar, — căci numai cele liberale, cu ciomagul, se răsătau pe toate zidurile!

Problema Nr. 3

La Suceava (Bucovina) s'a vestit o Adunare legionară pe Joi 9 Dec. Era nainte ștut, că vor curge legionarii ca vâlcelele de printre munți, adunându-se în locul dela poale, căci se aflase că merge pentru a cea adunare și părintele Protoieru Ioan Moș dela Orăștie, și senatorul legionar Profesor Ioan Zelea Codreanu, și alții, și va fi o adunare răsunătoare. Dar guvernului asta nu-i plăcea. Și, hulpoi bătrâni în frunte electorale de cele cu punerea pedecii, adică nu de luptă dreaptă, — îndată au iscolit mijlocul de a împiedec pe legionari să meargă în număr mare la Suceava...

Au pus ca zi de împărțire a cărților de alegători prin toate satele finutului, ziua de Joi 9 Dec. Și au dat de știre: Cei-ce nu și-le ridică în aceasla zi, nu le mai capătă! Nimozii legionari, ce s'au facă? De merg la adunare și nu-și scot cartea de alegători, nu pot merge la vot, sau va trebui să alerge D-zeu știe câte zile pe la oraș, să le scoată... Și așa au trebuit să rămână acasă și n'au putut lua parte la Adunarea dela Suceava!

Adunarea a fost totuși foarte reușită. S'au adunat legionari din loc și din jurul mai apropiat, căji și-au putut scoate cărțile mai curând și au alergat la Suceava. Au sosit mai întârziat decum ar fi dorit, — și totuși s'au adunat ca la 1500 de legionari și încă pe atâția simpatizanți și privitori. Dar păcăleala guvernului, a reușit într'atât, că n'a lăsat să aibă loc o adunare de care să se cutremure cetatea ajunsă stup de lidani!

Problema Nr. 4

O strașnică păcăleală a încercat partidul liberal în 11 Dec., după ce a trecut termenul de a se mai depune liste pentru aceste alegeri sau a se mai putea face schimbări în ele:

Strașnicul liberal Profesorul Universitar Anibal Teodorescu, profesor chiar de drept constituțional la Universitatea din București, a înaintat la Comisia electorală Centrală din București, o cerere, ticluită firește cu împreună-lucrarea altor liberali isteți punători de pedeci înaintea altor partide și cu știrea guvernului, — prin care cere Comisiei: să nimicească listele puse de partidul „Totul pentru Țară”, cari au printre candidați lor pe vre unul din cei 5

legionari foști voluntari în războiul din Spania. Ailând luminatul „profesor universitar”, așadar un învățat al țării, să cei ce s'au dus în Spania, „s'au pus în slujba unui stat străin”, fără învoire dela guvern, — și prin aceea și-au perdut cetățenia de Români, și ca atari (nema fiind el azi Români sau cetățeni români) nu pot candida în alegeri! Pe a cest „temei” (strașnicul temei!), marele apărător al drepturilor cetățenești, cere aceea ce cere! În acest fel, era să nimicească listele legiunii din 18 județe, căci în 18 județe se găseasc puși câte un nume de al celor 5 legionari foști voluntari în Spania: Gh. Clime, Alex. Cantacuzino, Nicolae Toftu, Pr. I. Dumitrescu și Bănică Dobre!

Și a ieșit dl „Profesor” cu „păcăleala” sa, tocmai după ce vremea pentru punerea de liste, a trecut. Pe cele depuse nimicindu le, Legiunea — își ziceau — n'are pe cine mai vota în cele 18 județe!

E, vădit, o foarte istețită viclenie pentru zile de alegeri, — dar pe care nici cei mai îndrăzneți politicieni, n'au culezat s'o înfăptuiască. Comisia Centrală a respins.

Problema Nr. 5

Dacă au bani destui, la orașe iaca ce am mai făcut (de pildă la Cluj): Partidul liberal a arvunit toate automobilele de pe piață pentru Dumineci și sârbători, pe sama sa. Cele multe vor alerge (au alergat!) din sat în sat, iar cele de cari n'aveau nevoie (trebuință), acelea au fost plătite cu 400 lei pe zi ca — să stee acasă!

Proprietarii mașinilor au stat bucuroși acasă, căci acasă mai și câștigau cu umblarea prin oraș, — și le ieșea socoteala foarte bine. Și așa partidele de opoziție n'au mai avut, de săptămâni de zile, mașini de mers pe sate. Au mers cu căruțe incete, sau, ca legionarii, pe jos!

„Păcăleala” Nr. 6-7-8 și altele, le vom arăta în numărul viitor, — căci în ajutorul alegerii și în ziua alegerii au ieșit la iveală altele, tot așa de istețe. Istețe da, dar ca să le fi făcut cinste iscolitorilor nuf

Se caută un învățecel

pentru învățecel
GEORGE BACIU
OR AT, (Iud. Sibiu) care să aibă 1-2 cl. liceala și etatea 14-15 ani!
Preferii vor fi cei cu oțetere și recomandății de bună purtare

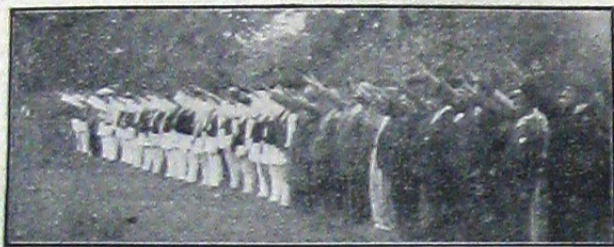
De vânzare

Le SEREȘ (Alba) a de vânzare
PĂMÎNT ARĂTOR ȘI FANĂȘ ÎN
partea de hotar „Rugă Arin”
Vânzător: Gb LAZAR
1-2 m. brutar în Tg. Mureș

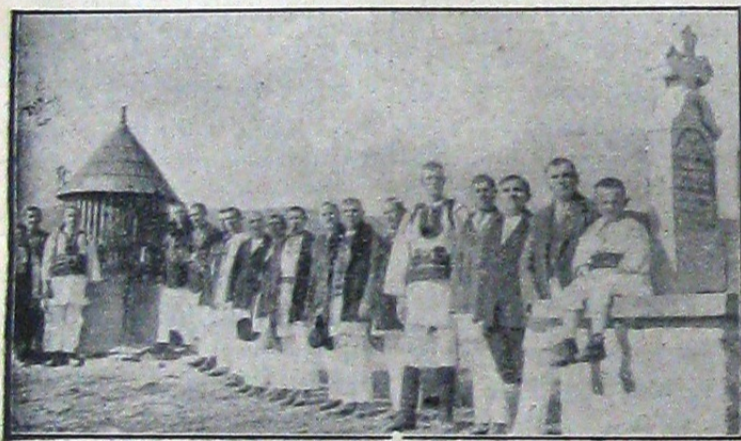
HARNICIA LEGIONARA

Casă ridicată din temelie și dăruită văduvei preotese Leontina Gheorghiu din Șoșdia (Bănat), rămasă în mare mizerie prin moartea soțului său, având și un copil bolnav. Legionarii din plasa Gătaia și din jur, au luat hotărârea de bun creștin, în frunte cu șeful județan prof. Const. Stolicănescu, și i-au zidit și dăruit casa. A fost sfințită în Aug. a acestui an. Păr. P. Bohanciu, șeful de plasă, a sfințit-o, laudând după vrednicie pe legionari.

Sedința culturilor de Plasă a Săliștei (jud. Sibiu). După sedință: raportul sărbătoresc, cu citirea celor morți și — Jur!

Credincioșii legionari din GEOAGIU DE JOS (Suseni), jud. Hunedoarei, au zidit în 1936 și au sfințit-o în 1937 o prea folositoare fântână la margine de drum, spre hotar, pentru binele obștesc. Au ridicat lângă ea și o frumoasă cruce, care să aducă tuturor trecătorilor aminte de D-zeu...

Legionarii din Roman (Moldova), în jurul scumpulor Troițe ce au ridicat din prisosul lubriri lor de Hristos.

Troița ridicată de Legionari lângă biserica veche din Telciu (jud. Năsău)

Întreșii legionari din Brănești (jud. Dâmbovița) cari au lucrat impunătorul monument de aci, în mijloc cu d. I. Ionescu, îndemnătorul lucrării.

Măiastra Troiță ridicată de legionari în Berivoil-mar (i. Făgăraș).

Știri politice

TĂTĂRESCU CONTRA MANIU

Întâitul Ministru Tătărescu a vorbit la 10 Dec. seara la Radio despre politica guvernului. — În ajunul alegerilor, în acea vorbire ascultată în toată țara, a răspuns și la vorbirea dlui Iuliu Maniu, care l criticase aspru pe dl Tătărescu. Întâitul Ministru în răspunsul său a fost foarte aprins și a sfârșit să facă pe ascultătorii să creadă, că politica mai păgubitoare pentru țară n'a făcut nici un guvern, ca aceea a guvernului Maniu. Ea chiar a menținut pe d. Maniu, pentru că asmușă la neîncredere, și la urmă, pe partizanii săi împotriva locului, de care n'ar trebui să se atingă nimenea. A spus că dl Maniu trebuie să se plece legilor și rândurilor țării, că de n'o face de voie, o va face de nevoie!

Dl Maniu îi dă răspunsul într-o vorbire din năințe de alegeri. Vom arăta ce l-a răspuns.

Deocamdată atât: E încordare foarte mare, lipsă ca pept la pept, între dl Maniu și Președintele guvernului.

PATIMĂ RĂU SFĂRȘITOARE

Partidul Național țărănesc a vrut să țină Duminică în 9 Decembrie o adunare mare în București, în sala „Marna”. Dar abia se așezase lumea, umplând sala, și se deschisese adunarea, — când cineva a spart o „bombă” cu gazuri înecătoare în sală umplând-o de aer rău și otrăvitor, — încă n'a mai putut găsi nimenea nimic și lumea abia a putut ieși din sală, și s'a scapă de suflare. Naționali țărăniștii spun că bomba a aruncat o polițistă din îndemnul cutărilor mai mari ai săi, — alții că chiar un naționalișt a aruncat-o, pentru a face de ocară guvernului, căci asupra lui cade ponoșul.

E foarte de osândit așa un fapt.

Lumea ieșind din sală, s'a dus, rău urlaș, pe străzi până la clubul partidului naționalișt, unde fruntașii, în cap cu d. Maniu, au vorbit mulțimii aceea ce l'ar fi spus în sală. Faptul a înveșinat și mai mult pe naționaliștii la urmă împotriva guvernului.

Vrednicii legionari din Borca (jud. Neamț), mândri lângă fântâna ridicată de ei.

Legionarii din Vințu de jos (jud. Alba), — făcând să răsară flori și voie bună, pe urma muncii lor.

Cât ne-au cucerit străinii țara

O fală a Țării Românești era, până la război, orașul Craiova, cu ținutul lui: Oltenia, știută ca aproape curat românească. În Craiova era o plăcere să mergi. Nu vedeai decât negustori români, maestri români, advocați români. Simțai că ești în Țara Românească.

După război însă, coborând din Basarabia și Bucovina, peste Moldova în jos, puhoiul apelor turburi tot vine încet-încet la vale și se revarsă și asupra ținuturilor cari erau mândria noastră.

Așa, de pildă, din Craiova vestește un suflet de Român îndurerat, că — s'a sfârșit și cu faima acestui oraș oltenesc! Azi și el e pe un sfert, ba pe a treia parte, copleșit, și în 10—20 de ani va fi înecat de valul străinismului, așa ca și orașele Muntene și Moldovene. Iacă dovada:

În vreme ce năințe de război, ba și după război câțiva ani, în Craiova nu se găseau decât 4—5 negustori evrei, și cu alți streini la un loc 20—30, — astăzi dintre cele 1565 de firme (case de negoț și meserii), sunt 453 străine, între cari 265 evreiești. Mai adăugând că alte 128 de firme sunt ale unor streini ce stau în țară cu pașaport, ei fiind cetățeni ai altor țări, și trăesc aci cu meseriile lor numai vremelnic, — căci, vezi Doamne, nu se găsesc Români să le țină locul, — iată că are mândra noastră Craiova, aproape 600 de firme străine, și numai restul de 960 mai sunt românești și nu-

mărul românilor tot scade și al străinilor tot crește.

Iacă pentru ce trebuie să strigăm cu toții alarma asupra viitorului nostru ca neam în Țara noastră! Și pentru ca să luptăm să ne deede D-zeu (și D-zeu ni-o dă dacă vrem noi!) o stăpânire românească de cea mai de dreapta, care n'ar mai suferi aceste primejduiri a viitorului copiilor noștri!

Că la Craiova, ca la Craiova. E rău, dar mai trăiesc și Români în viața economică negustorească. Dar pe aiurea e rău de tot. De pildă prin Moldova. Uf! Mai bine să nu cercetezi și să nu știi!

La Bacău sunt 814 firme (întreprinderi negustorești, de meserii și de alte feluri), dintre cari 611 sunt evreiești, 23 de alte nații și numai 170 românești.

La Bărlad din 482 firme, 340 sunt evreiești, 40 de alte nații streine și numai 102 românești.

La Botoșani, din 931 de firme: 782 sunt evreiești, 49 alte nații și românești — 100.

În Cernăuți, care încă se spune că-i oraș românesc, sunt 1811 firme, dintre cari: 1726 evreiești, 37 alte nații, — iar românești, ne este și rușine să spunem câte sunt — 48...

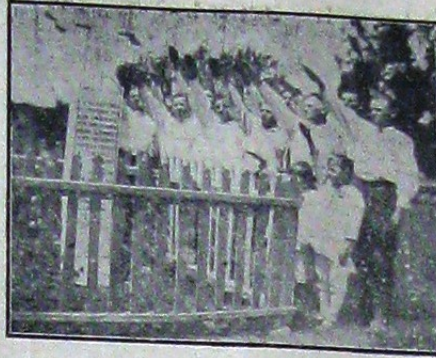
Aci e marele rost al negoțului legionar care se începu în București. Mai nou puse pic orul în Moldova, și va pași mai departe în țară. Ce nu fac guvernele ocupate cu alte treburi ale stălpilor lor politici, o vom face noi!

Ajutați-ne, Români înțelegători!

VAZUTA IN CHIPURI

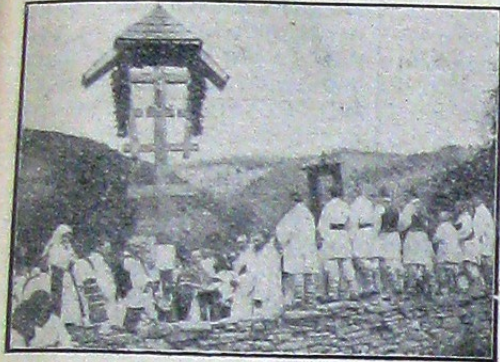
Neostetii legionari din Chiuza (jud. Someș), la munca de îndiguire a râului, pentru a nu mai face stricăciuni prin răvârsările sale cele mari.

Crucea dela Ticeera, ridicată de legionarii de acolo.

Poartă la cimitir, lucrată de vrednicii legionari d'n Rungheț (jud. Hunedoarei), cari au pus și cimitirul în frumoasă rânduială.

Iubitorii de D-zeu legionari din Bichigi (judet. Năsăud) la sfînjirea sfintei Troițe ce au ridicat pentru surfletele celor iubitori ai lor.

Legionarii din Viștea de jos, dau raportul după sfînjirea fântânii și Troiței legionare (18 April 1937).

DE TOATE

DARUL UNUI BOER INDIAN

Un cap al unui ființ din India, un Maharadja foarte bogat, a primit imblământul unei fabrici de automobile, să facă un automobil ca nealul pe lume: tot din aur! Acolo unde altul pune fer, el să pună aur. Doar osile și lăuntru bufucilor roșilor, unde e frecarea cea mare, să rămâie de oțel, căci aurul fiind metal moale, s'ar roade prea repede. Și într-o zi a intrat în curtea palatului său și i s'a oprit naintea treptelor minunatului automobil de aur, frumos de la soare te puseal uita, dar la dânsul ba.

Și a călătorit Maharadja de câteva ori cu automobilul cel singur în țara sa pe glob, de se oprea lumea pe loc și își întorcea capul după el.

Dar trecând așa lucrul prin lume, din mijlocul aurului și a pernelor de mătăasă, Maharadja a văzut în jur de sine, prin sate și prin colbi, atâta oameni năcăjiți atâtea lipsuri și atâtea boale, încât într-o zi el simți că în inima lui se rupe ceva, se prefăce ceva: Nu mai are bucurie de binele mult al său pentru care parcă mereu îl mizeria celor mulți din jurul său. Parcă vede ochii lor uitându-se cu jind în urma lui, parcă aude glasul înlunat al sufletelor lor, strigând în urma lui, și parcă și din cer se îndreaptă spre el chemări tainice... Și omul se simțea oarecum muștrat pentru că prea nu aude și nu prinde în inima sa aceste chemări de sus și de jos.

Și de curând a luat-o hotărâre frumoasă: Să și topească tot aurul din automobilul său cel lăță părăche lăsând să se pună la locul lui fier și oțel, — iar din prețul uriaș al aceluia aur: să zidească un Spital, în care toți bolnavii nevoiași al finitului pește care se înfînde puterea lui, să fie înuși și lecuiți fără nici o plăță.

Și azi ochii lumii, cari erau îndreptați cu jind și unii înlunecași asupra aurului din acest automobil, privesc senini

și voloși și mulțumind prin voloșia lor, spre Maharadja, pe care îl văd mult mai frumos ca mai înainte, și pare că văd că, dacă az nu mai are automobil, — are inimă de aur!

AȘA TREC MULTE PE LUME...

În Olanda, la un țărm de mare pe care oamenii altor vremi îl găsiră foarte potrivit ca stație de corăbii de război, s'a zdit un orașel „de port” (stație de corăbii) Helvedslug. Și orașelul a crescut și a ajuns la înflorire, căci se așezaseră în el mulțime de ofițeri și soldați și deregători, și cu ei negustori și tot felul de lume care și căuta și își găsea aci un rost.

Dar înainte cu 60 de ani, s'a deschis în altă parte un mare canal, legând orașul conducător (capitala) Rotterdam cu marea, așa că deregătorii militare mai mari, începură a se dori și a se și trage spre capitala țării. Și de atunci soarele orașului Helvedslug începu a pâlă. Azi se mută în capitală o deregătorie, mâne alta. Înălțările militare cari înconjurau orașul și înceau te mut țărmul mării aci, — își perdură și ele prețul în urma înălțării vremii, mai ales de când aeroplanelle își pot zvrâli de sus bombele de nu te mai lerește nici un zid sau fort pă mântesc. U marea fie că orașul fu pe rând părăsit de armată, mai rămânând aci doar o mică garnizoană pentru buna pază. Se împușnară și negustorii și meseriași, nemai având pentru cine sta aci, — și azi înfloritoarea cetate militară, e un cuib de case părăsite, pustii, — de poști cumpăra în ea orice palat cu prețul unei uși a lui de pe vremuri... Așa înțoarce Dumnezeu roata pentru multe lucruri și așezări omenești.

ISTEȚIMI RUSEȘTI...

Am greșit că le am zis „rusești”, când de fapt sunt jido-vești. Și jidanii și-au pus toate puterile să și arate tot „fântâna” (darul lor dela lehovă) de a face stricăciuni și pănării lui Hristos pe pământ.

Iaca o pildă: din chiar orașul Leningrad (fostul Petrograd al Țărilor), se dă de știre, că un avion comunist, zburând asupra orașului Bologoje, a „scăpat”, ca din întâmplare, câteva bombe nimicitoare tocmai de asupra bisericii orașului. Și, „din întâmplare”, bomba a lovit biserica, și a îngropat sub dărâmăturile ei 15 credincioși, cari se allau în biserică, printre cari și preotul și slujitorii altarului. — Guvernul, la care s'au plâns unii parohieni cărora le-a fost milă de nenorocitul preot și de slujitorii și credincioșii lui, — l-a răspuns, că cel de pe avion au fost cu totul „nevinovați”.

A nu fi răbda sărăcia, este un lucru de rușine; — a nu și s'o gonești prin muncă este un lucru de mai mare rușine.

Ungurii își numără anii

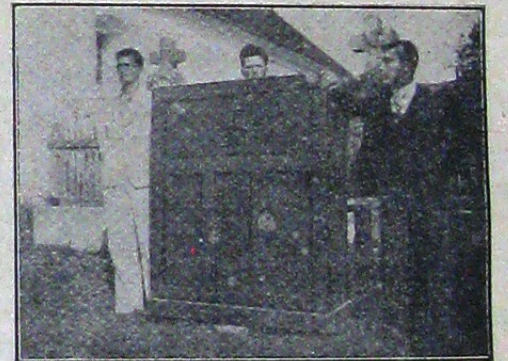
Un scriitor ungar, văzând cum îi merge neamului său acum după război, — că cei din afară nu se grăbesc să vie acasă, ba nici nu se doresc, — deși sunt doar așa de mulți unguri prin a te țări (numai în America trăesc cam un milion și jumătate), e căzut pe gânduri asupra viitorului nației sale acesteia. Iar mai ținând samă și de faptul, că nașterile se tot împușinează, învățatul ungar, un profesor, face o socoteală ciudată: El spune că mergând tot așa înainte, neamul unguresc pesle 600 de ani se va stinge de tot!

Asta chiar așa n'are să fie, dar va fi într'un timp ceva mai lung.

Am fi doritori a ști, că oare noi Românii stăm mai bine? Oficiul de statistică al Țării ne-ar putea lămurii. Să cerceteze cum stăm cu nașterile față de cazurile de moarte, ale noastre ale Românilor. Că de sporit, la noi știm că țara sporește ca număr de locuitori, dar mare teamă avem, că sporul e aproape tot al străinilor... Și atunci nu prea putem vorbi de sus despre Unguri...

La Craiova harnicii legionari au refăcut și pus în bunăstare o fântână foarte de folos obștel, dar care era demult în ruină. — Iată-i pe cei ce au lucrat-o, în mijloc cu șeful lor.

Harnicii legionari din Simeria Veche (jud. Hunedoarei), au lucrat o strană pentru sf. lor biserică. Se văd aci lângă ea.

Bine simțitorii legionari din com. Marsenița jud. Hotin, — în jurul măreței troițe ridicate de ei întru pomenirea camaradului lor drag George Grigori, ucis de comuniști în Aug. 1936. Duiioase suflete dovedesc acești scumpi frați ai noștri din încercata Basarabie.

Foarte harnicii legionari din Nucet (jud. Sibiu) fotografiați, după muncă, pe drumul construit de ei cu mare trudă.

O, Neam Român!

O, Neam român, de viață veche,
Coborător dela Romani,
In tine sunt virtuți alese
Strânse prin jertfa-aiilor ani.

O, Neam român, plin de credință,
Numai prin cruce ai trăit;
Crucea te-a scos din suferință,
Prin cruce tu ai biruit.

O, Neam român, plin de tărie,
Multe urgii ai înfruntat;
Au fost și vor ca să mai fie,
Dar una după alta cad.

O, Neam român, plin de vigoare,
Tu nu știi că ce este teama,
Oricine a vrut să te doboare,
El singur frânt și-a fă ut seama.

O, Neam român, eu am credința,
Că tu în veci vei birui!
Ori cine-ar vrea să-ți iee viața,
El va muri, Tu vei trăi!

Aldea Isifache.

CINE ARE DREPTATE?

Ce voește și ce însemnează „Totul Pentru Tară”...

Un profesor din Bucovina, mare potrivnic partidului »Totul pentru Tară«, le spunea țărănilor, pentru a-l depărta de Legiune și a-l atrage către sine:

— Nu vedeți voi, frații mei țărani, că la acest partid și numele e o grozăvie. Iși zice »Totul pentru Tară«, prin ce își arată întregul său gând. Adecă, el vrea să iee tot dela voi și să-l dee Țării, — dar vouă ce vă rămâne? Voi din ce să trăiți?»

Unii țărani mai-mai să creadă, alții dădeau din cap și zâmbeau.

Dar nu peste mult le-a răspuns un fruntaș legionar, trecând pe unde profesorul celalalt călcuse:

— Bine, frați țărani și camarazi legionari, le-a zis acesta. Dar tare se înșală cel ce vă crede pe voi țărani, așa de înguști la

mente, ca să vă păcălească el cu vorba aceea sfătoasă. Eu însă cred, că voi țărani știți ce este »Țara«. Țara sunteți voi toți, țărani și cu cei ce trăiesc printre voi și cu voi. Când dară noi zicem: »Totul pentru Tară«, înțelegem: Totul pentru voi, pentru mulțimea de țărani, cari voi sunteți puterea Țării, — pe când ei, zic: Totul pentru mine și pentru Partidul meu!

Asta-i deosebirea între voi și ei. Noi nu vom lua dela voi, cei lipsiți ca și noi, ci dela cei ce pe nedrept, au prea mult și au ajuns la acest prea mult, pe nemuncite. De acolo se va lua, prin lege și după dreptate, prin dările altfel împărțite decât azi, încât acele dări să facă dreptatea care azi nu este!..

Senatorii Legiunii

Iată numele candidaților pentru SENAT puși de Legiune în 47 de județe:

BUCUREȘTI: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar, Ignat Mihail, general, Traian Brăileanu, profesor universitar. Nic. Bolintianu, comerciant Buc.(Obor).

JUD. ILFOV: I. Nisipeanu, Racovița Mihail, general, fost comandant al jandarmeriei, Constantin Popescu, fost magistrat, inspectorul comerțului legionar.

J. ALBA: Dan Rădulescu, profesor universitar.

ARAD: Ioan Moța, protoleu, Mihail Manolescu, profesor universitar, Ion Zelea Codreanu, profesor.

ARGEȘ: Dominic Ionescu, preot.

BAIA: Eugen Chirnoagă, prof. universitar, Iosif Frollo, profesor.

BAIA: Ion Butnariu.

BIHOR: George Pantazi, profesor universitar, N. Bășia, profesor, Major Viad Spătaru.

BOTOȘANI: Andrei Mihăilescu, preot.

BRĂILA: Ion Nisipeanu profesor.

CAHUL: General Racovița Mihail, fost comandant al jandarmeriei.

CALIA CRA: Colonel Constantin Bolintineanu.

CARAȘ: Alexandru Ventonică, Const. Zoppa, profesor.

CÂMPULUNG (Bucovina): Vasile Iasinschi.

CERNĂUȚI: Traian Brăileanu, profesor universitar, Const. Zoppa, profesor.

CLUJ: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar.

CONSTANȚA: Virgil Ionescu, inginer.

COVURLUI: Grigore Forju, profesor.

DOLJ: General Ignat Mihail, Mihail Berlescu, fost ministru, Traian Brăileanu, profesor universitar, Amos Horiașu Pop.

DOROHU: Grigore Forju, profesor.

HUNEDOARA: Constantin Dona, general, fost inspector general al pregătirii premilitare, Dominic Ionescu, preot,

Dan Rădulescu, profesor universitar.

IALOMIȚA: Ion Ilescu.

IAȘI: Amos Horiașu Pop. Partenie Matel, preot Mureș.

ISMAL: Spiru Pecete, invalid de război.

MEHEDINȚI: I. Nisipeanu prof. Dantulescu, preot.

NĂSAU: Ignat Mihail general.

NEAMȚ: Misail Manolescu, profesor universitar.

PRAHOVA: General Racovița Mihail, fost comandant al jandarmeriei, Dan Rădulescu, profesor universitar, V. Moga.

PUTNA: Mihail Manolescu profesor universitar.

RĂDOUȚI: Colonel Ști fan Zăvoianu, Alex. Ventonică.

R. SĂRAT: Aristotel Gheorghiu.

DOMAN: Iosif Frollo, prof. ROMANAȚI: Ștelan Bosie, fost inspector general zoo tehnic.

SATU-MARE: Horia Igroșanu, sculptor.

SEVERIN: Dr. Gerota Dumitru, profesor universitar, Coșta Ciurea.

SOMEȘ: Frigore Forju, profesor. Colonel Crisodulo Emanoil, cavaler al ordinului „Mihail Viteazul”.

SIBIU: Spiru Peceli, mare mutilat de război.

STORONINEȘ: Gh. F. Șpilă.

SOCEAVA: Vasile Iasinschi.

TECUCI: Gheorghe Potolea, ofțer invalid din șarja dela Prunaru.

TE. EORMAN: Ioan N. Negreșu, inginer, Ion Diaconescu, zidarist.

TIGHINA: Colonel Paul Cambureanu.

TURDA: Constantin Popescu, inspectorul comerțului legionar.

TUIOVA: Liviu Linșea, decanul baroului Carăș.

VĂLCEA: Mihail Berlescu, fost ministru.

VLAȘCA: Major Tudor Nicolae, invalid de război, Gh. Frățilă.

Iată iubii legionarii Conducerea Partidului a pus candidați și la Senat în acele județe, unde știe că are bun sprijin și în oamenii în vârstă peste 40 de ani. A dat adecă priei — TINERILOR MAI BĂTRÂNI, sau mai bine spus: bătrânilor cu inimă tineră, să arate și ei căși sunt și unde sunt, — ca să-i știe toată legunea și să și ridice pălăria în fața lor, ca a celor pe cari anul peste 40 nu i-au „îmbătrânit” cu inima și cu gândul, ci s în rând cu cei tineri, de ani dar bătrâni cu judecata și înțelepciunea!

Italia a părăsit Liga Națiunilor

Anglia mai pregăti lumi politice un fapt de care — nu se prea bucură:

De curând un deputat englez a întrebat guvernul cum stă lucrul cu stăpânirea Italiei asupra Abisiniei?

Și Ministrul de Externe a răspuns, în numele guvernului, că Anglia recunoaște pe Regele Italiei ca Rege, dar nu și ca Impărat al Abisiniei...

Acest fapt a săparat pe guvernul italian, care, ca răspuns, a dat de știre că părăsește „Liga Națiunilor”, acunarea de diplomați ai atător țări, în cari însă Anglia are conducerea, și o conduce așa, că mai curând risipește decât adună țările și popoarele.

Veste bună literară

Ion I. Moța, pe când era încă student tiner, abia de 21 ani, cunoscând planurile cele mari și ascunse ale evreilor de a și supune loruși tot pământul și toată popoarele, planuri înșirate de el în cartea zisă:

PROTOCOLELE ÎNȚELEPTILOR SIONULUI

care ar putea fi mai drept boleză: „*Protocoloalele ȘAR-LAIANILOR Sionului*”, — pentru a deștepta pe Români, ca să vadă primejdia ce i paște din partea neamului ce urmează „crizul” din acele Protocoloale, — le-a tradus din franțuzește în românește, după luțarea învâțatului și bine credincosului francez Roger Lambelin.

Știind însă, că acele Protocoloale destăinuitoare, scrise în ziceri unoroi tainice, altelei încurcate, — poate cu voia, — vor fi cam greu pricepute de cetitorii români, traducătorul a rugat pe doi buni cunoscători ai stărilor din țara noastră, pe dnl: Profesor **I. Oatu** neanu dela Universitatea din Cluj și pe dl avocat **Enil B. D. Vasiliu**, pe atunci tot din Cluj, cunoscători amândoi ca luptători împotriva evreimii cutropitoare, — ca, pe lângă ale sale însemnări, să țâlcuțască cele 24 de Capitole în câte e împărțită cartea, arătând cari anume din prorocțiile evreești s’au împlinit la lurtilele popoare? Să arate deosebit: *Ce s’a împlinit din acele pădăuri violente evreești, la neamul românesc: în țara lui?*, — căci atunci Români, văzând primejdia ce-i paște, se vor frezi mai repede, și se vor ridica la apărare!

Cel doi domni au primit cu plăcere. Invitarea tânărului student, dornic de deșteptarea Românilor prin tipărirea acestei cărți, — și i-au țâlcuit di Prof. Cățuneanu 12 Capitole, dl adv. Vasiliu alte 12 Capitole.

Invitare la abonare

Numerosii cetitori cari au în mâinile lor de sf. ntele sârbitorii această foale, sunt rugați a o cea cu luare amănă, și văzând care e gândul și sufletul dela cari pornește: a unor oameni cu credință și dreaptă judecată, față de neamul nostru prea nelndreptățit de străini în casa sa, să se hotărască a ținea în anul ce vine, la casa lor această îndrumătoare credincioasă a lor, — abonând o, ca să le vie regulat. Dar la lupă mare în care stăm și care încă lungă și grea va fi, până să ne mântuim neamul și să l ridicăm pe scaunul de singur domni în casa lui, — ne trebuesc luptători mulți: toți *Românii* din Țară! Și, durere, nu toți înțeleg încă însemnătatea acestei lupte, în slujba căreia stă această foale!

„LIBERTATEA” a fost dintru începuturile ei, foale a (frânilor) române, soră a flecărilor plugar și muncilor români, — și când zicem „muncitori”, înțelegem și pe muncitorul cu brațele, în câmp, în atelier, în fabrică, dar și pe muncitorul cu capul, în școală, în biserică, în cancelariile slujbelor de obște, — peste tot locul. Căci toți sunt „muncitori”, fie că lucrează cu brațele, sau cu încordarea minții. Și toate aceste țări de muncă, numai așa sunt cu adevărat roditoare pentru neam și țară, dacă ru legătură între ele, toate spre aceeași fântă înaintând: spre norocul și mulțumirea TUTUROR fiilor neamului românesc, și a celor de jos, ca și a celor mai de sus.

Această foale, luminează cât mai bine pe cetitorii săi asupra rosturilor vieții, și i face să înțeleagă cele ce se petrec în jurul lor, jos în popor, ca și mai sus în straturile cărturarilor și învățătorilor țării sau al lumii.

„Libertatea” te face să ajung — plugar luminat, meseriaș înțelept și foale în viața de obște, muncitor cuminte, om cu credință bună către neam și țară, te face — Români adevărat!

— De aceea, după ce ai cești o, frate cetitor, îmbe o și la altul care n’a avut-o, n’o cunoaște, și pune-i la inimă să între și el în rândul abonaților acestei foi.

Preful e așa de mic, încât o poate abona și omul cel mai subțel la pungă, sau măcar întovărășindu se cu un vecin ori prieten al său, anume:

Pe un an — — — Lei 120.

Pe jumătate an — — — 60.

Pe 3 luni — — — 30.

În foala de față găsiți mandatele postale tipărite, pentru trimsul banilor.

fole. — Așa cartea era bună luminătoare!

Tânărul autor a adus încă de la gata la Orăștie, dând-o pe cheltulala sa în tipografia „Libertatea”. Și apoi și a slujit ca b. nă tr. z. și la vederea primejdiilor evreești.

De mulți ani însă, cartea aceea nu se mai găsește de vânzare, căci s’a terminat.

Acum dăm veste bună: Luțarea se pune în stăruire *acestea de nou sub tipar*, în ediția a 2 a, mult îmbogățită!

Stăruie dela 1923, când ea s’a tipărit și cheltulurile capitolilor și cheltul veau. — s’au sch. mbr. foare mult, și anume în și mentarile (țâlcurile) de atunci trebiau revăzute și întregite pentru a ogîndi stăruie de azi din țara noastră.

— fiindcă autorul Ionel I. Moța și țâlcătorul Prot. Cățuneanu au murit, — d. adv. Emil Vasiliu Cluj. — azi adv. în București, a binevoit a lua asupra și sarcina de a revizui și între și toate comentariile, și trivindu le z. lelor noastre, — comentariil cari ne vor arăta că — stăm *SUMAI* rău ca în 1922! Și de nu ne vom trez deplin și nu ne vom ridica bărbătesc la apărarea vieții noastre e ca neam, viașă pândită, sub. ap. și otrăvită de ascultătorii „Protocoloalelor Șarlatanilor din Sion”, — va fi rău de noi și de neamul nostru!

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

De aceea cartea, așa cum acum se va tipări, — va fi și mai bogată în text, și mai de folos pentru cauza pe care o slujește. Editor și al ediției a 2 a este tot cel care a purtat cheltulurile ediției I: pb. I. Moța dela Orăștie.

În cam 2 luni de z. le, cartea nădăjduim s’o putem pune în mâinile cetitorilor.

Nu ai de scris pe mandai, decât suma ce trimiți iar — mai jos numele trimițătorului, apoi pe „cupon” (color) scrii adresa sau adresele pe care să vie foaia. Dați numele scris foarte curat, citeț, apoi comuna (satul), oficiul de poștă de care se ține și județul.

Fac bine cel ce se înțeleg și pun banii pe un șingur mandat postal, scriind pe cuponul lui adresele, — sau, pe alocarea poște e și mai bine, dacă cer ca lor, la 3, 4, 5 înși dintr'un sat, să le mesgă foaia pe o șingură adresă, z unuia dintre ei, având a și-o lua ceiașă dela cel ce o primește.

In numeri vililor după Anul nou vom țipări cu numele în foaie pe cel mai zelos și și leg'onari, cari ni au căști.

Dați-ne prile, mai ales voi tinerii și inimoșii noștri frați, a vă putea lăuda, ca b'ne înțelegători al acestei chemări, ca înțelegți și harnici semănători de lumină bună, în poporul nostru.

CĂRȚI LEGIONARE

cari fac podoaba bibliotecii fiecărui cărturar, — mai ales legionar :

1. „Pentru Legionari”, de C. Z. Codreanu	—	Lvl 150.
Aceeași carte editie populară (pe hărțile mele lătină), — cu numai	—	60.
2. „Crenii de lemn” de Ionel I. Moja	—	75.
3. „Insemnări de pe Front” de Nicolae Totu	—	35.
4. „Crez de generație”, de Vasile Marin	—	70.
5. „Crucificații”, de Bănică Dobre	—	35.
6. „Cea mai mare jertfă legionară”, de Preot Dumitrescu-Borșa	—	60.
7. „Pentru Hristos”, de Al. Cantacuzino	—	5.
8. „Cum suntem”, de Al. Cantacuz'no	—	12.
9. „Românul de mâne și Românismul nostru”, de Al. Cantacuzino	—	10.
10. „Testamentul lui Ionel I. Moja”	—	5.
11. „Prezeni” (ilustrat) de I. I. Moja	—	20.
12. „Căpitanul”, de Dr. Ioan Banea	—	30.
13. „Cărticica șefului de cuib”	—	20.
14. „Mișcarea legionară și muncitorimea”, de Tr. Harseni	—	5.
15. „Mișcarea legionară și Tărănimea”, de Tr. Harseni	—	5.
16. „Tineretul și politica externă”, de Mihail Polihroniade	—	5.
17. „Tără”, poem de Ar. Cotruș	—	10.
18. „Carte de cântece” (legionare, puse pe note)	—	20.
19. „Cântecul eroilor „Moja și Marin”	—	5.
20. „Românismul nostru”, de Al. Cantacuzino	—	7.
21. „Intre lumea legionară și lumea comunistă”, de Al. Cantacuzino	—	25.
22. „Vremuri de restriște”, teatru de Corneliu Georgescu	—	15.
23. „Cum trebue înțeleasă „dreptatea socială”	—	5.
24. „Din lumea legionară”, de V. Putu Gărniceanu	—	5.
25. „Naționalismul „partidelor”	—	5.
26. „Cartea Căpitanilor”, de E. Bernea	—	30.
27. „Statul și comunitatea morală”, de Prof. Tr. Brăileanu	—	25.
28. „Femeea și erolsmul spiritual”, de Prof. Ridu GYR	—	15.
29. „Moja și Marin în lumea scrisului”, de I. Turcan	—	5.
30. „Rânduri către generația noastră”, de Dr. Ioan Banea	—	5.

Puse sub țipar :

„Protocoloale înțelepților (al Șarlatanilor) Stonului, trad. de Ion I. Moja, (anunțată deosebit).

Va urma în Ian. Febr. 1938 Volumul I. din „Viața lui Ionel Moja”, scrisă de Ion Moja tatăl. Lucrare cu bogate și luminoase amănunte din viața lui și a lui Ionel.

Și altele și altele cărți scrise de legionari, se pregătesc și răsar mereu.

Avem bucuria a arăta celorților noștri și prin lista de sus, că în sâmul Leg unii se înalță mulți scriitori cu mare har dela Dzeu. Ei umplu ziare și reviste cu scrisese lor pline de duh și de lumină, iar o parte dintre ei, tipăresc cărți, mai mari sau mai mici, cari fac cinstie nu numai Legunii, ci literaturii românești peste tot! Câteva pilde:

— Di Nicolae Totu, comandantul legionar plin de dar de scris, — a scos a doua oră d- sub țipar cartea d-sale „Insemnări de pe Front” cu amănint de pe frontul din Spania, în care descrie mișcările peripețiile, greutățile, ca și bucuriile prin cari au trecut ei, cei 7 legionari intrați, din fragere de inimă eroică, în cumplitul război.

La fel de prețioase cărți au scris: Părintele I. Dumitrescu, Al. Cantacuzino, Bănică Dobre, — apoi alți legionari, ca și cărțile inspirate mai sus.

— O lucrare foarte prețioasă este cartea de versuri „Culburi de lumină” scrisă de di Valeriu Cărdu, un tiner plin de dar de scriitor și poet bănășan. Volumașul de 72 pagini, cuprinde 29 de poezii cu cuprins din frământările sufletului românesc al z'lelor noastre. Le zice: „Culburi de lumină”, versuri de reculegere, închinare, cinstire și legământ, pentru Sfânta Jertfă a marilor comandanți al Invierii: Ion I. Moja și Vasile Marin... Și toate porzile pline de dragoste de neam, de doriri de mărire a neamului și ducere la biruință! Cele mai multe grăesc despre plugari și muncitori, pe ei conducându l pe căile cari duc la mântuire, mântuire pe care o vede și o crede în lupta legionară. Iubește pe legionari, însuși fiind un b'av legionar și adeseori îi cântă pe ei și pe Căpitan, în cutare vers. Căutați și ceții cărțile cu suflet legionar!

Calendarul Libertății pe 1938

este gata

ȘI A INCEPUT TRIMITEREA LUI!

Se trimite pe rând, după cum au venit cererile!
Cele pentru cari au sosit bani înainte, se expediază mai întâi.

O putem spune acum cu mândrie; e cel mai frumos dămir to te Calendare tipărite în acest an în toată țara! Vor fi ele altele mai bogate în fol, mai pline de chipuri cât vrednice de a fi privite, cât prea multe nevrednice (căci cred că învăștura pe care s'o lee cetitorii din ele, este a privi trupuri goale și îndemnătoare la desirău), dar Calendarul „Libertății” e însuși intrupător al duhului nou, curat și sănătos în toate privințele, legionar. Iată câteva amănunte despre el:

1. Coperta (invelltoarea) e de o frumuseță rară, care e mai presus de a tuturor Calendarelor celor mai închipuite pe învăștarea lor. Coperta noastră e o bucată de Cer, din a căru înălțime privește, de sus, din colțul sfîng, marele paznic ceresc, Arhanghelul Mihail, cu sabia de foc în mână, gata să lovească asupra păcătoșilor. Din colțul drept, ca dintr'o cunună de nori, privesc, blânzi și senini — spre noi, cei doi învăștăci al Arhanghelului — cari pe ei urmându-l, pleacău pe drumul care l-a învățat la cer: Moja și Marin, umbriți de stînța Crucii carea și ridică brațele stînșitoare peste ei...

— În la mijlocul paginii, ca o pece'e nestemată stărnind de două funde (panflici) cari coboară dela cele două icoane de sus, strălucesc aurii „mărșorul”: Majadahonda... 13 Ianuarie 1937.. E această copertă o icoană d'n cele mai strălucitoare, care îți oprește mereu ochii asupra ei, prea mult plăcându-le. E de pus în ramă pe perete, nu de lăsat invelltoare de calendar.

Iar cuprinsul Calendarului, e la fel de vrednic a fi văzut:

1. Partea calendaristică bine îngrășată cu toate datele trebuitoare, apoi cu povețe economice, mersul vremii și cu „Poruncă legionară” la fiecare lună: Sunt îndrumările întocmite de Ion I. Moja în Calendarul din anul trecut, bune a li repetate mereu pentru dragii lui legionari.

2. Insemnarea înămplărilor mari din anul 1937, cu privire asupra celor mai însemnate, petrecute în țară și încolo în lumea mare.

3. Partea literară (de petrecere și învăștura): întâi o mișcătoare istorioară scrisă de di Nicolae Totu, despre „Condeiu Iermecat” adus de oșă din Spania, condeiu cu care scrie azi istorisirile dsale pline de duh și de frumuseță.

Cepitul doi: Oglinda bogată a muncii legionare ziditoare de Cămine, de biserici, de case pentru săraci, reparare de biserici, săoare de fântâni, ridicare de Troițe — și celelalte lucrări grele, îndepăntate cu măn le lor, începând cu Căminul mare legionar dela Iași, și sfârșind cu zidirea măreață a Sediului dela București! E o foarte grăitoare înșirare a lucrării legionare, care de care mai frumoasă, mai cu rost. Vezi în acest capitol ca într'o oglindă toată hărnicia legionară.

Capitolul 3: O strălucită lecție pentru economii noștri, arătând cum un harnic preot din județul Hunedoarei, a ajuns, după abla zece ani de

RĂZBOIUL între Japonia și China

curge cu înverșunare. Chinezii au primit ca comandant peste armatele lor, pe Generalul Blücher, din armata comunistă rusească.

Având în vedere că și armele și avioanele, sunt toate ale Rușilor, trimise acolo cu aceleași gânduri vrășmașe ca și în Spania, — putem spune că azi războiul în China se dă între Rusia comunistă și Japonia. Chinezii sunt numai brațe și picioare (unori brațe de lemn și picioare de — fugă). Dar cât pot, Chinezii se țin și ei, căci se încred în armele acelea noi și minunate, ce le dă vecinul Rusu...

Totuși Japonezii au ajuns la orașul capitală (cu scaunul de domnie și conducere) al Chinei, care e Nanking, — din care guvernul chinez a și fugit. A lăsat armate multe să-l mai apere.

Și aci Japonezii au lupte grele, — ca naționaliștii spanioli la Madrid. Ei lovesc din afară, vrășmașul apărat de ziduri. De aceea luptele pentru izgonirea Chinezilor din Nanking, sunt foarte sângeroase. Se vor sfârși însă tot cu izgonirea Chineiilor.

Țineți sama:

Scrisorile prin cari cereți foi, ca și banii ce-i trimiteți pentru foi, cereri de schimbare de adresă, tot ce privește plata sau trimțerea foii, să le adresați așa:

Admin.
„Libertatea” (I. Moja)
București I.
C. Victoriei 63

Pentru ce voiți să se scrie în foaie, chipuri legionare dorite a fi puse în foaie, trimiteți scrisorile la:

Redacția „Libertatea” (J. Hunedoara) Orăștie
căci la Orăștie numai se scrie foaia, dar socotelile se țin la București, de familia lui Ionel Moja.

muncă, la aceea, că 3 jugăre de pământ, să și plătească fiecare întreg prețul lor în fiecare an, proprietarului, prin rodul ce l'aduă. E ca și cum în tot anul și ar fi vândut cu preț bun cele 3 jugăre (hectare) și totuși ele să i rămână și mai departe!

Încolo: Cetiri alese, cinstite și de suflet ziditoare.

Apoi: Tărgurile din toată țara, puse pe zilele pe cari cad, fără greșeli.

E un Calendar de mare folos în casa fiecărui Român.

Cel cari v'aj' cumpărat un Calendar pe 1938 — nu vă codiți a cumpăra și pe al „Libertății”, căci bucurie mare veți avea de el.

Cel ce trimiteți bani de abonament la „Libertatea”, fie pe trecut, fie pe viitor, adăugați și prețul pentru 1-2 sau mai multe „Calendare ale Libertății” pe 1938 și vi se vor trimite îndată!

Prețul Calendarului e, pentru cine cumpără unul: Lei 15 și l se trimite franco (posta plătită), acasă. Dar pentru acesta (unu sau două) trimis simplu franco prin poștă, nu luăm răspundere că ajungela mână adresatului și nu se rălăcește.

Cel ce dorește ca să l se trimiță calendarul „recomandat” (când posta răspunde, de el și nu se poate perde), adauge 10 lei peste preț, pentru taxa de recomandare. De o cere 3-4-5, taxa de recomandare e tot numai 10 lei, pentru toate la un loc.

Celor ce trimți bani pentru cel puțin 6 calendare, le trimițtem recomandat, fără taxă peste preț.

Cel ce plătesc cel puțin 10 calendare, le primesc cu preț redus de 12 lei exemplarul și l se trimiț franco (posta plătită). Aceșora le merge ca colet (pachet) postal. Să grăbească a-l scoate dela poștă, căci după 3 zile plătesc taxa de păstrare în poștă.

Comandanții județeni, de plasă, șefii de cuiburi, pot cere, și țără a trimite banii înainte, — și li se trimiț, având a le plăti după vânzare. Dar comandanții de plasă și de cuiburi, la cerere să și alătore legitimața că se gădesc în această încredere în Legiune.

Rugăm stăruitor pe abonații noștri să binevolască a se pune în rând cu plata abonamentului.

Păpusa rea, nu vrea să bea cafea?

— Mămica spune totdeauna, că trebue să fii cuminte și să bei cafea, dacă vrei să te faci mare și tare. Ține, bea frumos și dacă mai vrei, spune-o! Tăticul încă zice adesea către mămica: „Mai dă-mi o ceașcă de cafea, din Kathreiner și Franck, îmi place atât de mult!

Din alte țări

Ne tot plângem că la noi e > rău <. Dar cei ce au prilej a călători prin alte țări, nu prea sunt de părerea asta. Ei se întorc acasă spunându-ne, că pe acolo e și mai rău. Până ai de mâncare, nu e foarte rău. Și nouă, fără agricolă cu bogat rod din pământul țării, tot ne dă Dzeu > pâinea cea de toate zilele <.

De aceea se plâng țările industriale de numărul șomerilor lor (a oamenilor fără de lucru) și le fac griji, căci acolo om fără lucru, înșamnă care rabdă de foame. Și cineva trebuie să le poarte de grijă. Și i tot numără și tot chibzuesc asupra felului cum să-i ajute.

In unele țări numărul șomerilor e foarte mare. De pildă o numărătoare arată că în Anglia au sporit șomerii (au rămas fără de lucru) într'o singură lună, cu peste 51.000, ajungând în luna trecută la 1 milion și 500.000, — cari fac guvernului destulă grijă, — căci statul englez dă ajutoare șomerilor sau le caută de lucru și le dă, dacă are unde.

Asemenea sunt foarte mulți șomeri în America. De o vreme mai avuseră de lucru, căci umblau fabricite pregătind țările pentru război. Dar acum și magaziiile armatelor sunt cam pline, și lucrul scade, și atunci șomerii sporesc de nou.

Doamne Ție-ți mulțumim, că la noi nu e așa. O fi bucată de pâine a săracului la noi cam mică, dar tot o are.

Apărut a V-a mie din Liga Națiunilor
Idealul, vicl'le și primejdia ei de: ION I. MOȚA
Prețul 10 lei. Pentru comenzi a se adresa d-lui Ing. Smărândescu str. Gutenberg 3. București

NOUȚĂȚI

LEGIONARI DIN GHE-LAR (jud. Hunedoara) au un gând bun: Vor să zidească, din cărămidă și crez, — așa cum frumos își înălțesc dorința și credința, — o Casă pe sama scriitorilor români. Ajute le Dzeu.

AM PUS MULTE CHIPURI în foala de țară — totuși prea puține țară de câte ni-s'au trimis. Rugăm pe cei cari mai așteaptă publicare, să fie cu răbdare, căci în numărul ilustrat ce vom da pentru Ianuarie, — le vom face loc și aceluia.

CEI DIN URMA 2 PREOȚI EVANGHELICI DIN RUSIA, — au fost și ei ucși... Trăiau în Rusia încă după război 192 de preoți evanghelici (germani), pentru cele vreo 2 milioane de credincioși ai lor risipiți în împărăția moscovită.

Decând țara căzu pe mâna mișelilor cu percuți, care se puse pe sîrpiră preoților, au fost ucși pe rând și preoți evanghelici germani, încât în timpul din urmă nu mai trăiau decât 2 inși!

În luna asta Decembrie, au fost împușcați și acești din urmă 2 preoți, sub bănuț că nu s'au desțul de credincioși jdanului din fruntea țării. Așa azi cele 2 milioane de germani evanghelici din Rusia, nu mai au nici un preot.

45.000. — Iată numărul la care a ajuns să se lipărească „L'beritatea”. E dovada cea mai viuă despre aceea, că scrisese el merg la înima țăranilor și muncitorilor români creștini, pentru cari e scrisă.

Indemnăm pe cel cari o cumpără cu numărul, SĂ ȘI O ABONEZE, ca să le meargă foala de adreptul pe numele lor, acasă.

Așa cumpărându o cu numărul, odată cumperi, odată nu. Uneori vrei s'o cumperi că ai auzit că are ceva știri însemnate, dar când mergi la Librărie sau la chioșc, — nu o mai are, s'a trecut.

Cel mai cuminte lucru e, a o abona, să-ți vie acasă. Nu perzi legătura între scrisesele ei. Te știuțeseți cu ea regulat, ca cu o prietenă în lte care Duminecă.

INDREPTARE. În pag. 3 coloana 2, șirul 21 numărul de sus, cetește: „Vezi Căpitane ce ne făcuși? De ce NU l'ai chemat”, etc.

MARE NENOROCIRE DE TREN s'a întâmplat între Predeal și Timiș zilele trecute. Un tren de marfă, lung de 48 vagoane, între cari 17 erau sisteme pline cu țit. — s'arîndu-l o parte de vagoane de pe șine — din vina unui acar care a mutat acul naînfe de a trece tot trenul, — 3 vagoane cu țitel răsturnându se, au luat foc! Dela ele focul s'a înfins la pădurea de alături. Pompierii din Brașov venind în grabă, abia au putut scăpa pădurea, oprind focul.

NU MAI PRIMIȚI BANII DE 5 LEI, cei cu chipul drăguțului „Rege” Mihai pe ei, — căci așa e hotărârea guvernului, că numai până la

sfârșitul lui Decembrie a acestui an, mai sunt socotiți de bani buni.

ȚI PLACE NUMĂRUL DE FAȚĂ AL „LIBERTĂȚII”?

Impodobit cu atâtea vederi cari oglindesc hărnicia legionară în chipuri, — numărul de față al „Libertății”, va plăcea tuturor celorlor.

De aceea iacă veste bună le dăm pentru anul viitor: Fîndcă chipurile nu ies bine pe hârtia de gazetă obisnuită, ci numai pe hârtie bună, lucie, ca cea de față, — care e însă mult mai scumpă, — conducerea foii a hotărît a aduce în anul viitor jertfa, de a da un număr pe lună, tot pe hârtie de aceasta fină, și a pune în acel număr, ca în cel de față, vederile despre munca hărnică legionară. La sfârșitul fiecărei luni, vom da un număr ca acesta, ilustrat, frumos.

Alegerile pătate cu sânge

Avem părerea de rău a încresta pe acest răboi, că și aceste alegeri au fost pătate cu sânge.

La Siret (Bucovina) dl N. Robu ținea o adunare. O ceată de ascultători de altă părere, auzindu-l cum hulește Legiunea și pe legionari, s'au ridicat cu zgomot împotriva vorbitorului. S'a iscat tulburare. D. Robu a luat atunci o pușcă de vânătoare ce avea în automobilul de lângă sine (lucru cu totul oprit de lege, de-a umbla cu arma în alegeri) și a tras odată peste mulțime. Mulțimea s'a aprins. A sărit om pe om. Un legionar Mihai Turcan, absolut al școalei de conducător tehnici, a fost omorît. Alții doi legionari greu răniți. — Tot așa greu rănit d. Nichifor Robu, Nic. Moldovan și încă câțiva.

La Săveni (jud. Ialomița) la adunarea legionară, primarul satului, liberal, cercând să împedee adunarea cu jandarmii, s'a iscat o încăerare în care primarul a omorît pe săteanul legionar Potolea, tată a 4 copii. — Preotul Ionescu, avocatul Călinescu și alți legionari, bătuți și greu răniți.

Tănărul legionar Radu Berea din Petrești (jud. Gorj) a fost crunt bătut cu patul puștii de jandarmi în 13 Dec. încât e în spital în afară de sine.

Și altele, ce vor mai ieși la iveală până la alegere.

Ce păcate strigătoare la cer, că în alegeri se mestecă ura sălbatecă la rău sfătuitoare!

SEMNE. Un mare vas de război englez, a fost nainte cu câteva luni de zile scos din rândul vaselor și dus la șantier (fabrică) spre reparare. A fost reparat, încât se credea că e bun de tot. Dar când să

Il pură în mișcare, iacă o nouă „greșală”: s'a aflat o gaură prin care venea apă la mașini. A trebuit oprit de nou, spre reparare. Dar comandantul și ofițerul stau ulmiți, că asta de unde să vie? căci e neliresc ce se petrece. Se pare că o mână vrășmașe de comunist se află printre marinari. Și asta face ofițerilor mari dureri de cap...

„BUNA VESTIRE” ziarul cu mare succes românesc și bun sprînjitor al Leg'unii, — a făcut chemare către ceilorți săli cei bîne înțelegători, să i vină nișel în ajutor, dându-i un împrumut de un milion lei, pe care-l va înapoia cu omenie la timp potrivit.

N'au trecut 3 săptămâni dela deschiderea listei de subscriere și i au venit sute de răspunsuri frumoase, cu împrumutul de 1.000, 2.000 și 4-5.000 lei, încât ziarul a fost ajutat în nevoia sa frecătoare.

E și acesta un semn de ce suflete nobile, de Dzeu luminate, viază în legionari. Nu s'ca alții egoiști (trîind numai pentru sine) lacom pe fiecare bănuț sau șgarț în fața cerurilor vecinului și creștinului. Ne bucurăm de dovada spre frumosul suflet legionar, pe care l'a scos la iveală și istoria asta a împrumutului pentru „Buna Vestire”.

DOCTORI FALȘI CĂȚI VREI...

În București s'a mai descoperit un lucru „fain”: Un oarecare Manevici, neam de al lui Marmorosch Blank se fusese așa de bine în Ministerul sănătății, încât numai jdanul care nu voia, nu se lăcea „Doctor”... Fîndcă medicina, școală înaltă de pregătiri doctori, cere învățatură multă și grea, Manevici trimitea șirul de legea lui să asculte o școală ușoară de științe doctoricească, cam atîta cât învață la noi o moașă, și întors acasă cu o „diplomă” de acolo, și „trecea” diploma prin instanța ce e așezat în Ministerul Sănătății pentru cercetarea diplomelor strele... și domni de acolo o ațiau „bună”, dădeau și el norocosului „doctor” cu știință de moașă, document că e doctor în toată forma, și omul își începea meseria... Câte unul nici nu se mai ostenea să aducă macar o jucărie de aceea de diplomă din străinătate, că l'urcea jupanul Manevici „doctor” a: pe loc, dându-i o diplomă deplină, nouă noujă.

Și se scrie că în 10 ani de când își deprinde acest negoț care l'a adus bogăție mare, d. Manevici a umplut țara cu peste 1000 de „doctori” nedoctori, cari repede s'au așezat în scaune de medici pe la Căile Ferate, pe la Asigurările Sociale, sau medici de plasă, și lelice de bolnavii cari le cad pe mână.

Așa de adânc duc sîrîcăciunea acești oameni fără Dzeu pe acolo, pe unde pot străbate. Și, durere, că ei străbat peste tot locul, până și în Ministerul de care e vorba.

E INDREPTAȚITA SCUM PIREA ZAHARULUI?

Fabricie au scumpli, nainte cu o lună, zahărul cu 3 lei la kilogram. De ce? Pentru-că, au spus conducătorii lor, că economii au scumpli SFECLA (din care se fabrică zahărul) S'a cercetat și s'a aflat, că acela, așadar țaranii cultivători de sfeclă, au scumpli sfecla cu 50 BANI la atîta câtă se cere

pentru a face din ea 1 kilogram de zahăr. Bine, dar pentru asta să s'umpești d la cu 3 lei kilogramul de zahăr? E o păcătoșenie că guvernul în-părătorilor de zahăr, cum da drum liber, am căpăta zahăr cu 6-7 lei. Punând și valoarea statului, l'am avea, să zicem, cu 16-17 lei, dar n'ar fi ca azi 34!

„DE CE CRED IN BIRUINȚA MISCĂRII LEGIONARE?”

Această întrebare a pus-o ziarul „Buna Vestire” celorlorilor săli. Și primește minunate răspunsuri.

Cel dintâi și par-că mai greu prin tot cuvântul său și prin marea sa credință, — a fost a dlui Profesor Universitar Dr. Sextil Pușcariu din Cluj.

Vom face celorlorilor noștri plăcerea de a le arăta articolul.

A APĂRUT

„Bucătăria Românească”

carte de bucată, plină de cele mai îngrijite rețete pentru tot felul de mâncări, dela cele mai fine până la cele mai simple, — foarte bună îndrumătoare în bucătărie și pentru casă bogată și pentru cea săracă. S'risă de d-na

LUCREȚIA DR. OPREANU
Profesoară de gospodărie la Liceul „Regina Maria”, Cluj. Se poate comanda la autoară: Cluj str. Vulcan 8. Prețu 80 lei plus porto.

POȘTA REDACȚIEI

Dsule VLAICU George, Rastolțea. Am primit înști nțarea d-tale că ai abonat foia noastră, Sînătate. S-lește-te a aduce și pe alții în șir.

Dsule BOILA C-tin, Medias. Am primit. Mulțumim, dar fiindcă cuprinde laude pentru noi dela foie, nu o putem publica. O păstrăm însă ca plăcere între scrisorile noastre bune.

Ds. vâd. Maria Dan, Caransebeș. — Am trimis scrisoarea d-tale la gazeta bisericăscă „Lumina Sător” din Sibiu. O să-ți vină foia care te va întări în credința d-tale bună.

MULTORA. Mulți ne scriu căte ceva și nu pun la urmă sau în cap DATA când au scris. Dacă nu avem răgaz a o ceti îndată, scrisoarea se pune la cele cari așteaptă cetire și deslegare. Când o lei, nu știi DE CAND e scrisă și se mai potrivește așa întârziată ori nu? Astfel de scrisori se dau de-o parte.

Scrisorile scrise cu creionul (ceruza) rămân necetite! N'avem răgaz să ghicim cele scrise așa.

Ciorapi trainici

pentru bărbai, pentru femei, lucrați bine pentru copii, de lână, de ață și de flor, foarte trainici, — pregătite atelierul de tricotați „Progresul” a dlui George Moroni din LUPENI (jud. Hunedoara) Tot așa ciorapi foarte trainici pentru vânătorii, turiștii, sportiștii, apoi sfetere și mănui. Prețuri foarte reduse. Adreseși-vă cu toată încrederea, că e măestru cinsit român și creștin. Adresa: Atelierul „Progresul” G. Moroni, Lupeni (jud. Hunedoara).

Se caută

Un impiegat (scriitor) la Notariatul ZAM, pl. Iiia (j. Hunedoara), în post sistemizat. Cererile se pot adresa Notariatului imediat.